

Dr Marv Wilson, Prorocy, Sesja 7, Zasady hermeneutyki, Część 3, Wprowadzenie do Jonasza

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 7, Zasady hermeneutyki, część 3 i Wprowadzenie do Jonasza.

Powiem tylko kilka słów o piątkowym teście.

Dam ci na to całą godzinę. Będzie około 100 pytań, więc omówimy te książki bardzo, bardzo dokładnie. Będzie to egzamin typu obiektywnego.

Czasami podam werset i zapytam, od którego z tych sześciu proroków pochodzi, więc musicie znać akcenty wypowiedziane przez każdego z proroków. Może to być werset z wyjątkowym akcentem. Mogę podać werset i pominąć słowo.

To jedno z tych słów, które rzuca się na ciebie. Będziesz musiał wpisać to słowo. Musisz więc przestudiować je bardzo szczegółowo.

Ozeasz, Joel, Amos, Jonasz, Micheasz, Habakuk. Tych sześciu proroków. Niektóre będą wielokrotnego wyboru, niektóre będą prawdziwe i fałszywe, niektóre będą uzupełnieniami, ale obejmą cały materiał.

Prawdopodobnie dwie najlepsze wersje to NIV lub nowy RSV. Użycie innego tłumaczenia nie będzie językiem całkowicie obcym, ale jak zaznaczam w programie nauczania, przygotowując się do egzaminów, staram się być wyczulony, zwłaszcza na te dwie wersje, aby nie było żadnych nieporozumień. Nie będzie żadnej interpretacji.

Mam tu na myśli to, co mówi Biblia i co można się dowiedzieć bez żadnych notatek, komentarzy, pomocy, po prostu czytając sam tekst. W tym szaleństwie jest jednak po części metoda, dlatego wielu ludzi zna dzisiaj Biblię jedynie na podstawie źródeł wtórnych lub czytając literaturę wtórną lub streszczenia. Nie czytają pism świętych dla siebie, a to ćwiczenie samo w sobie jest bardzo ważne, aby zapoznać się z samymi pismami świętymi.

Na tym skupiają się studia licencjackie tutaj, w Gordon, na znajomości pism świętych, wykładu i zrozumieniu treści pism świętych. Jeśli ktokolwiek z Was myśli o seminarium, jednym z wielkich mitów na temat edukacji w seminarium, którego studenci nie są świadomi, jest to, że seminaria w większości nie nauczają Biblii. Zakładają, że znasz Biblię, kiedy tam dotrzesz.

Większość kursów, które prowadzisz w seminarium, wiąże Biblię z innymi dyscyplinami, ale zakłada się, że ją znasz, więc możesz myśleć o niej teologicznie, albo możesz, kursy z głoszenia lub poradnictwa, historii kościoła lub administracji kościoła, ale kursy, które w rzeczywistości radzić sobie z tym, co mówi Biblia, rozumieć sam tekst biblijny, znać graczy, znać wydarzenia, wiedzieć, kto jest kim, znać ukształtowanie terenu. To bardzo ważny pierwszy krok w budowie piramidy. Nie możesz przystąpić do dyskusji na temat studiów biblijnych, jeśli nie masz punktu odniesienia.

To, co staramy się zrobić w Gordon, to dać studentom tę podstawę, ten układ odniesienia, który będzie niezbędny do późniejszej refleksji teologicznej i wyciągnięcia z tego konsekwencji dla innych dyscyplin. Nie możesz porównywać Biblii z innymi dyscyplinami, dopóki nie poznasz Biblii. Jeśli więc interesują Cię zagadnienia nauki i Pisma Świętego, dobrze jest wiedzieć, co Biblia ma wiedzieć o stworzeniu i co ma do powiedzenia na ten temat, zanim zaczniesz intensywnie wdawać się w tę dyskusję.

W porządku, to będzie nacisk, skupienie się na samym tekście biblijnym. Czy masz jakieś pytania na ten temat? Chciałem to tylko dodać jako zachętę. Tak? Czy będziemy mogli korzystać z Biblii? NIE.

Nie, pomodlę się za ciebie i nie przyniosę twojej Biblii. Umowa. Będziesz zaskoczony tym ćwiczeniem, jak może ci pomóc przez resztę życia.

Jako 22-latek, który właśnie rozpoczynał naukę w seminarium, siedziałem w Frost Hall i miałem nauczyciela, który miał kurs Ewangelii. I dosłownie, podczas tego semestralnego kursu, musiałem wiedzieć, co było w każdym rozdziale trzech Synoptyków: Mateusza, Marka i Łukasza. A jeśli na egzaminie ktoś wywołał temat, trzeba było umieć podać numer rozdziału.

Całe to przemówienie, Mateusza 24, Łukasza 21, Marka 13 i tak. Jaki jeden lub dwa cuda znajdują się we wszystkich czterech Ewangeliach? Trzeba było wiedzieć, co to było i gdzie się znajdowało. I chociaż ja nie pamiętam całej tej części, ty oczywiście też nie.

Kiedy wspominam to doświadczenie, nie tylko w Ewangeliach, ale także w Dziejach Apostolskich, gdzie musieliśmy zrobić to samo, z pewnością pomaga to w zmuszeniu cię do siedzenia z samą Biblią i rozpoczęcia opanowywania tekstu Biblii angielskiej. Mówimy o tym, że Biblia nami rządzi. Cóż, musimy to opanować, zanim te słowa zaczną panować nad nami. Zatem dobrym pierwszym krokiem jest poznanie, gdzie znajdują się poszczególne elementy i jakie są odpowiednie akcenty.

Masz całe życie na pracę nad interpretacją tego. Ale jak już powiedzieliśmy, najlepszym komentarzem w Biblii jest Biblia i dlatego, gdy usłyszysz jakieś zdanie, w

całej Biblii powinny zacząć migać światła, jeśli jest to wyjątkowe zdanie. Albo anioł Pański pojawia się tutaj, ach, anioł Pański, Malach Jahwe, gdzie anioł Pański pojawia się gdzie indziej w Piśmie Świętym? Anioły po imieniu, skąd biorą się konkretne imiona? Księga Życia, czy jest to tylko wyrażenie książkowe znajdujące się w Objawieniu, czy też ma ono wcześniejsze podłoże? I położyli na nich ręce. Czy można to znaleźć tylko w Nowym Testamencie? Albo dlatego, że studiowałeś Stary Testament, ach, nakładanie rąk nie służy tylko wyświęceniu do posługi w Nowym Testamencie lub otrzymaniu Ducha Świętego, jak to było w Dziejach Apostolskich.

Ale o nałożeniu rąk można znaleźć w innym miejscu Pisma Świętego i zaczynasz tworzyć w swojej głowie powiązania tematyczne oraz dowiedzieć się, jak jedno może być bardzo przydatne w zrozumieniu drugiego. Zatem te punkty kumulują się i budują, i jest to lina ratunkowa na całe życie, polegająca na gromadzeniu wiedzy o Słowie i korzystaniu z niej przy odpowiednich okazjach. Widziałem pracę z moim teściem, który wskazał, że jeśli w jego 94. roku życia student z Gordon College przyszedł z problemem, który chciał, aby omówił na podstawie Pisma Świętego, nie potrzebował konkordancji ani niczego takiego.

Studiował Słowo Boże i w wieku 20-21 lat rozpoczął naukę Pisma Świętego. I na każdy temat, jaki się pojawiał, znał odpowiednie fragmenty Pisma Świętego, z których mógł czerpać, po prostu przez całe życie studiowania Pisma Świętego. Jest to ideał, nad którym wszyscy powinniśmy pracować i jest to proces.

Ale to może zadziałać i może być naprawdę bardzo, bardzo cenne, jeśli wierzysz w biblijne nauczanie, biblijne poradnictwo i biblijne życie. To chyba my wszyscy. W porządku, dzisiaj chcę dokończyć interpretację literatury proroczej i niektórych z tych zasad, a następnie chcę omówić kilka rzeczy na temat Księgi Jonasza.

W porządku, ostatnim razem rozmawialiśmy o konieczności uważania, aby nie czytać Biblii w sposób deterministyczny. Słowo Boże mówi, że Izrael ma prawo do tej ziemi we współczesnym państwie Jordania. Dlatego uzasadnia to intensywną operację wojskową mającą na celu oczyszczenie tego obszaru, ponieważ Biblia mówi, że ta ziemia należy do Izraela. Nie tak szybko.

Zasadą jest tutaj to, że eschatologia nie unieważnia sprawiedliwości. To jest zasada, którą chcę przekazać. Eschatologia nie unieważnia sprawiedliwości.

Zawsze musimy być wrażliwi, nawet pełniąc wolę Boga, na potencjalną szkodę, na większą krzywdę, jaką coś może wyrządzić innym. I tak, kiedy Biblię czyta się zbyt deterministycznie, a osobiście uważam, że jest to coś, co dotyczy muzułmanów, wielu z nich, którzy traktują swoją wiarę głęboko, osobiście, często słyszy się to małe wyrażenie: Inszallah, jeśli Allah pozwoli. Wiele lat temu miałem ucznia w tej klasie; przybył do Gordona jako 14-latek i podczas wojny między Irakiem a Iranem został przywiązany pasami do przodu czołgu.

I choć tam był i mógł zostać natychmiast zniszczony, nauczono go, że nie ma sposobu, aby odwrócić swój los, Kay sera sera, co będzie, to będzie. A jeśli twoim przeznaczeniem jest przyjąć ten pocisk lub tę kulę, pójdziesz prosto do nieba i niech tak będzie. Cóż, myślę, że wszyscy uznajemy i uznajemy Bożą kontrolę nad historią.

Nie chce, żebyśmy robili rzeczy niepewne i lekkomyślne. Chce, żebyśmy cenili życie. Mam znajomego żydowskiego rabina, który mówi mi, że Jezus był pierwszym, który stał na straży zasady, która jest prawdopodobnie najważniejszą zasadą, według której Żydzi żyli od czasów biblijnych do chwili obecnej.

To zasada pikuach nefesh. Jeśli w przyszłym semestrze weźmiesz udział w moim seminarium Heschela, jest tam fragment, który Abraham Joshua Heschel umieścił w jednym ze swoich pism na temat ratowania życia – pikuach nephesh.

Innymi słowy, ratowanie życia ma pierwszeństwo przed jakimkolwiek innym przykazaniem. A jeśli masz dwa absoluty moralne, jeśli chcesz, kolidujące ze sobą, to który wybierasz? To ten, który, miejmy nadzieję, ratuje lub chroni życie. Jeśli będzie to naruszenie szabatu lub zrywanie zboża, co zrobisz? Będziesz zrywał zboże, aby przeżyć, zamiast martwić się prawem szabatu, które złamiesz.

Nawet ludzie Dawida napadali na chleb obecności, gdy odczuwali głód, o czym wspomina Nowy Testament. Poszedłem do najświętszego miejsca, zaraz za najświętszym, i chwyciłem chleb, aby ich podtrzymać. Jezus przychodzi i On uzdrowi w szabat, jeśli nastąpi naruszenie dwóch sprzecznych absolutów.

To dlatego tak wielu Żydów w przeszłości zajmowało się zawodami pomagania ludziom, aby ratować życie. Medycyna, stomatologia, nauka, rzeczy dla postępu ludzkości. Motywowani ideą ratowania życia.

Jedynie pojazdy dozwolone w Jerozolimie w Jom Kippur. Byłem w Jerozolimie w Jom Kippur w czasie szabatu, kiedy Jom Kippur i Szabat zbiegły się w czasie. Jedynymi pojazdami dopuszczonymi do ruchu po ulicy były karetki pogotowia ratujące życie.

Mówię to, ponieważ czasami można być tak bardzo skupionym na spełnieniu się czegoś, co postrzega się jako w Piśmie Świętym, a taka jest wola Boża, ale jeśli wytrąci się życie, wykorzeni życie i zniszczy przy tym życie, może to być bardzo, bardzo straszna rzecz. Zatem eschatologia nie unieważnia sprawiedliwości. Bóg chce, abyśmy zawsze troszczyli się o ratowanie życia, a nie usprawiedliwiali niszczenie życia tym, że Bóg tego chciał.

Kolejna zasada: uważaj na wielokrotne i stopniowe wypełnienie niektórych prorocत्व. Wspominam o tym, ponieważ patrząc na Pismo Święte, zwłaszcza jeśli zaczynasz tylko od Nowego Testamentu, można wziąć za świetny przykład Izajasza 7,14.

Większość chrześcijan wywodzących się ze wspólnoty teologicznie konserwatywnej stwierdziłaby, że tak, narodziny z dziewicy są czymś, czego warto się trzymać.

I oczywiście Nowy Testament jest jasny w tej konkretnej kwestii. Cytuje Izajasza 7:14: Oto młoda kobieta lub panna poczne i urodzi syna, i nazwie go Immanuel. Cóż, oczywiście proroctwo z Izajasza 7:14 początkowo miało być zrozumiane przez dziecko, które urodzi się w czasach Izajasza.

Przeanalizujemy ten fragment przed końcem semestru. Izajasz prawdopodobnie ma tu na myśli Mahera-Shalal-Hash-Baza, o którym mowa w następnym rozdziale, a który jest synem Izajasza. Nawet słowo Immanuel zostało użyte dwukrotnie w następnym rozdziale, rozdziale 8. Było to jednak lokalne lub bezpośrednie odniesienie do tego, że Bóg okaże się obecny w zachowaniu linii Dawida pomimo asyryjskiego molocha na horyzoncie.

Narodziny tego dziecka w czasach Izajasza miałyby tego rodzaju prorocze znaczenie, co oznaczałoby, że Bóg jest z nami. Jednak ostateczny przejaw Boga z nami będzie czekał jeszcze setki lat później, kiedy będzie się chodzić po tej ziemi, a wcielenie będzie największym wyrazem obecności Boga z nami. Oczywiście narodziny dziecka za czasów Izajasza nie były narodzinami z dziewicy w sensie Nowego Testamentu.

Dziecko poczęte w łonie Marii było nadprzyrodzone. Maryja i Józef nie mieli żadnych stosunków seksualnych. A to rzeczywiście oznacza, że po narodzinach Jezusa Maria była nadal dziewicą.

Nie było plemnika ani komórki jajowej. Przyszli razem. W czasach Izajasza ta młoda kobieta, która urodzi dziecko, będzie oczywiście w zwykłym tego słowa znaczeniu.

Dlatego Alma może pójść w obie strony. I używane za czasów Izajasza oraz w inny sposób, w jaki jest używane, gdy plemnik i komórka jajowa łączą się, gdy młoda kobieta poczyrna i rodzi dziecko, które będzie nosiło to imię. Zatem niektóre proroctwa spełniają się wielokrotnie.

To nie jest Izajasz 7:14, który przeskakuje w czasie i nagle spełnia się proroctwo w Jezusie. Miało to lokalne znaczenie i lokalne odniesienie. Są inne proroctwa.

Jest to jedyne miejsce w Biblii, Starym Testamencie, gdzie prorokuje o nowym przymierzu. Nowy Testament nazywamy Nowym Przymierzem. Ale Izajasz 31:31-34 mówi, że nadchodzi dzień, kiedy zawrę nowe przymierze z domem Izraela i domem Judy.

Szczególnie w czasach Jeremiasza bezpośredni kontekst dotyczy oczywiście jego rodaków. Izrael i Juda. Ale Bóg zamierza zawrzeć nowe przymierze z domem Izraela.

On włoży ich prawo do umysłów i wypisze je w sercach, a oni będą Jego ludem. Wszyscy Go poznają. Nastąpi trwałe odpuszczenie grzechów.

A zaraz potem ponownie angażuje się w wieczny związek z Izraelem w ciele. Oto, co powiedział Pan: Ten, który wyznacza słońce, aby świeciło w dzień, a księżyc i gwiazdy w nocy, Pan Wszechmogący, jest Jego imieniem tylko wtedy, gdy słońce świeci codziennie, księżyc i gwiazdy w nocy i szumią fale morskie jeśli te rzeczy w świecie przyrody znikną mi z oczu, moi potomkowie znikną. Innymi słowy, Jego lud, jak jest to ujęte w wersecie 36, potomkowie Izraela, będzie zawsze lub nadal istniał lub nigdy nie przestanie istnieć przede mną, jako naród, werset 36.

Wydaje się, że w tym kontekście: to znaczy więcej niż tylko stwierdzenie: OK, to jest najdłuższy cytat w Nowym Testamencie i rzeczywiście tak jest. I czy wypełniło się ono w pierwszym przyjsciu Jezusa? Z pewnością jego znaczenie zaczyna się od spełnienia, gdy spojrzemy na 8. rozdział Listu do Hebrajczyków i na to najdłużej trwające przymierze we krwi Chrystusa.

Ale rzeczywiście, jeśli chodzi o jego dopełnienie, może to mieć również znaczenie w kontekście fizycznego nasienia ludu Jeremiasza. Mówię to dlatego, że wybór Izraela był wyborem zbiorowym na Synaju. Dotyczyło to ludzi.

I tak Pismo zdaje się także mówić o tych ludziach, których liczebność duchowo powiększamy dzięki naszej wierze, że Bóg będzie kontynuował swoje dzieło wybrania miłości aż do czasu wypełnienia, kiedy to prawo zostanie zapisane wewnętrznie dla całego ludu. Dokładnie tak, jak Paweł prawdopodobnie nawiązuje w Liście do Rzymian 11. Wybawiciel przychodzi z Syjonu, wypędza bezbożność z Jakuba.

Zatem następuje jakiś rodzaj kumulatywnego dopełnienia tego fizycznego nasienia, którego częścią był Paweł Apostoł. I które nasienie, przynajmniej tymczasowo, nie zrozumiało tak, jak rozumiał Paweł. Jednak to, na co zdaje się wskazywać Stary Testament, a nawet Paweł następnie potwierdza, ma jeszcze nadejść.

Zatem w niektórych z tych rzeczy może następować stopniowe spełnianie się. Zatem rozdział Izajasza 31 odnosi się do ciebie i do mnie jako rozszerzona wersja rodziny Abrahama. Rozszerzona wersja Izraela.

Ponieważ jesteśmy ludźmi, na których prawo zostało wypisane wewnętrznie w naszych sercach i umysłach. Doświadczaliśmy Bożego przebaczenia poprzez pojednanie na krzyżu. Czy to wyczerpuje znaczenie tego języka? Kiedy czytamy kontekstowo, a tu znów wracam do metodologii, dlaczego zaczynamy od Starego Testamentu, a potem przechodzimy do Nowego Testamentu? Wielu moich chrześcijańskich przyjaciół, którzy zajmują się Nowym Testamentem, zaczyna od Nowego Testamentu i często sprawia wrażenie, że Stary Testament nie istnieje, nie liczy się już ani nie ma znaczenia.

To samo mówi o rzeczach ostatnie słowo Nowego Testamentu. I myślę, że kiedy spojrzysz na fragment Jeremiasza 31, a nawet fragment Joela 2, co również sugeruje prawdopodobnie pewnego rodzaju wielokrotne spełnienie. Bóg zaczął wylewać Ducha Świętego, kiedy Piotr wygłosił kazanie w Dziejach Apostolskich 2. Ale ten fragment Księgi Joela 2, który czytałeś, aby przygotować się na piątek, kiedy nadejdzie dzień Pański i On wyleje swego Ducha, zakończy się ten fragment, mówiąc, że każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, będzie zbawiony.

Łączy je z Górą Syjon i Jerozolimą, gdzie nastąpi wielkie wybawienie. Następnie dodaje, że te rozdziały i wersety umieszczono tam dopiero setki lat po okresie biblijnym. W owych dniach odwróć los Judy i Jerozolimy.

I chociaż ludzie są rozproszeni między narodami i chociaż moja ziemia jest podzielona, On mówi o błogosławieństwach, które spadną na lud Boży. Ci, którzy mieszkają na Syjonie i w Jerozolimie, staną się święci i już nigdy obcy nie napadną na nią. Język jest poetycki, ale z pewnością przemawia, jak przypominają mi moi żydowscy przyjaciele, kiedy otwierają Biblię, i zdumiewające jest, jakie spostrzeżenia mogą uzyskać chrześcijanie, pozwalając Żydom mówić im, co ma do powiedzenia ich Biblia.

Często przejmujemy żydowską Biblię, bierzemy ją, reinterpretujemy i mówimy Żydom, co ona oznacza. Twierdzą, że czasami rzeczywiście pouczające może być pytanie Żydów, jak czytają własne teksty, zamiast przejmować ich Biblię, a potem wracać i mówić im, czego ich tekst nie oznacza, i czasami pozbawiać ich praw. Jak powiedział Joseph Klausner, wielki uczony żydowski piszący w ubiegłym stuleciu, problem chrześcijaństwa polega na tym, że usunął on światowy, fizyczny, a czasem nawet polityczny wymiar Biblii.

I dlatego w Gordon lubimy, gdy studenci dostają się do Jerozolimy, studiują w tym kraju i nawiązują kontakt z geografią fizyczną. Możemy śpiewać w naszych śpiewnikach. Maszerujemy do Syjonu, tego pięknego miasta powyżej.

Ale z pewnością możemy wiele się nauczyć od Jerozolimy tego świata, jedynej Jerozolimy, jaką kiedykolwiek знаła społeczność żydowska i jedynej konkretnej Jerozolimy, o której mówi Biblia, jaką ludzie znali, przynajmniej do tej pory. Zatem to połączenie jest bardzo ważne. Wszyscy powinniśmy zgubić się w Jerozolimie. Wtyczka dla mojego dobrego kolegi, doktora Hildebranda, który powiedziałby „amen”.

W porządku, więc niektóre z nich mają wielokrotne spełnienie. Następnie do niektórych tekstów może mieć zastosowanie inna krótka zasada, zasada korespondencji lub równoważności.

Jednym z obszarów, w którym mógłbym szybko zilustrować to na przykładzie Izajasza, byłby rozdział 2. Kiedy Bóg w języku poetyckim chce objawić prorokowi, na czym polega pokój, w ostatecznym wykonaniu programu mesjańskiego, mówi w Izajaszu 2.4, wbijają miecze w lemiesz, a włócznie w siekiery ogrodnicze. Naród nie będzie już więcej podnosił miecza przeciwko narodowi ani przygotowywał się do wojny. Myślę, że miecze i włócznie są rodzajem pokoju, a właściwie utrata wiedzy o walce samej w sobie, o której mówi ten tekst, nie jest czymś, z czego ten świat jeszcze nie zdał sobie sprawy.

Zatem, jeśli chodzi o równowagę, czy byłyby to czołgi, czy byłyby to rakiety, czy byłyby to myśliwce pod względem usuwania narzędzi wojennych, włócznie i miecze? Obraz przedstawia przekształcenie ich w narzędzia rolnicze, narzędzia pokoju. Lemiesz i siekiery, nie naród w stanie wojny, ale naród w pokoju.

Czy byłyby to młocarnie, kombajny, John Deers i domy rolnicze. Co oznaczają te inne słowa? Idea równowagi, a może chcemy myśleć w ten sposób o wizji, jaką ostatecznie ma Izajasz, dotyczącej pokoju na ziemi. Kiedy w tym dniu masz takie wyrażenie podczas Jom Ha' Hu, które powtarza się wiele, wiele razy u Proroków.

W Izajaszu 19 jest jeden z nich. W owym dniu będzie otwarta droga z Egiptu do Asyrii. Ponownie, jest to ostateczny rezultat Bożego szalom i mesjańskiego panowania Boga na tej ziemi.

Czy we współczesnym świecie powiedziałbyś Irak zamiast Asyrii? Jest tam napisane, że to właśnie robi z tym Żywa Biblia, projektując tę ideę i unowocześniając ją. Tekst hebrajski mówi o Asyryjczykach. Gdy tylko porozmawiamy o Jonaszu, wejdziemy w kontekst asyryjski.

Ale jest napisane, że Asyryjczycy pójdą do Egiptu, a Egipcjanie do Asyrii. Egipcjanie i Asyryjczycy będą wspólnie oddawać cześć Bogu i w owym dniu Izrael będzie trzecim razem z Egiptem i Asyrią. Błogosławieństwo na ziemi.

Tak więc Irakijczycy, Egipcjanie i Izrael są ze sobą połączeni, tworząc błogosławieństwo na ziemi. A ostatni werset Izajasza 19 mówi: Pan Wszechmogący będzie im błogosławił, odwieczny wróg Izraela, Asyryjczycy, pobłogosławi Egipcjan, dziś zdominowanych przez muzułmanów, przy czym pozostanie kilku walczących koptyjskich chrześcijan. Pan będzie im błogosławił, mówiąc: Błogosławiony Egipt, mój lud.

Asyria, moje dzieło. I Izrael, moje dziedzictwo. To jest uniwersalna wizja pokoju.

Nie trzech bogów: Allah, Adonai i Chrystus. Nie ma o tym tutaj mowy. Wydaje się jednak, że wszyscy razem oddadzą cześć Bogu, co jest opisem pokoju i jedności osiągniętej poprzez oddawanie czci jednemu prawdziwemu Bogu.

Narody zmieniają nazwy. 1935, Persja stała się Iranem. Wiele imion, które czytacie w Biblii, zwłaszcza w Piśmie Świętym, to prorocy Izraela, którzy przez teleskop spoglądają długo na autostrady czasu.

Dlatego w słowniku Żyda nigdy nie ma ani jednego słowa. A tym słowem jest zniechęcenie. To słowo oznacza depresję.

Depresja. To się nie stanie. Judaizm zawsze musiał być religią nadziei, ponieważ przedstawił wam, mnie i reszcie świata koncepcję złotego wieku.

Ta historia zmierza do epoki kulminacyjnej, pokoju, sprawiedliwości i prawości na tej ziemi. Zatem język proroków rzeczywiście wymaga aktualizacji. Jako narody, zgodnie z etykietą, przychodzą i odchodzą.

Ale terytoria mogą mieć wiele, wiele różnych nazw, nawet w okresie biblijnym. Pomyśl tylko o Morzu Galilejskim. Może to być Morze Tyberiadzkie, Morze Genezaret lub Galilea. Jednak w Biblii hebrajskiej żadne z tych słów nie występuje.

To Kinneret. Morze w kształcie harfy. Może mieć wiele różnych nazw.

Następna zasada. Proroctwo jest przede wszystkim przesłaniem dla pierwotnych słuchaczy. Jeszcze raz chcę podkreślić, że kiedy studiujemy proroków Izraela, przesłanie musiało mieć przede wszystkim coś do powiedzenia dla ówczesnych ludzi.

I znowu odrzucam popularne przekonanie, że proroctwo zawsze ma związek z przyszłością. Obecne pokolenie potrzebowało korekty, potrzebowało nagany. Prorocy byli zwiastunami prawości moralnej.

Ale potrzebowali także nadziei na nadejście lepszych czasów. I żeby jedno słowo – rozpacz – nie było częścią żydowskiego słownika. Tego po prostu nie da się zrobić.

Dlatego naród żydowski był prawdopodobnie najbardziej odpornym narodem w historii. Czasami uważa się, że jest to po prostu martwa cywilizacja. Ale Izrael nadal żyje.

Gdzie dzisiaj badamy Egipcjan? Huntington Avenue w Bostonie. Albo w Muzeum Brytyjskim. Albo w Nowym Jorku, gdzie można znaleźć klasyczną cywilizację egipską.

Gdzie studiujemy Kananejczyków? Udajemy się do Rhode Island School of Design po wspaniałe dzieła zaczerpnięte z kultury kananejskiej. Idziemy do Muzeum Izraela. Idziemy do Muzeum Lance Biblijnej przed Muzeum Izraela w Jerozolimie.

Te starożytne cywilizacje. Ale Izrael nadal żyje. I to jest jeden z powodów, dla których chrześcijanie potrzebują Izraela.

Potrzebujemy pracy archeologów, historyków, lingwistów i biblistów. Jedną z najlepszych wspólnych prac, jakie mają miejsce dzisiaj na świecie pomiędzy ewangelikami i Żydami, ma miejsce w Jerozolimie, gdzie wspólnie studiuje Pismo Święte. Kolejne, tylko ostrzegam hermeneutycznie, że ty i ja jesteśmy pod znacznie większym wpływem zachodniego myślenia, które jest o wiele bardziej logiczne, o wiele bardziej harmonijne, o wiele bardziej argumentuje od założenia do wniosku i chce zastosować starannie opracowane, systematyczne podejście do tej kwestii, jaka jest przyszłość Izraela? To bardzo złożone.

Wystrzegaliśmy się kogoś, kto wie za dużo o tej przyszłości. Biblia opisuje pewne kwestie pod wieloma względami, dlatego musimy zachować ostrożność.

Nie staramy się tworzyć skomplikowanego systemu na podstawie szczegółowego zrozumienia czasów ostatecznych. Bardzo łatwo jest chcieć absolutyzować osobę względną. Następna kwestia, którą chcę poruszyć, jest o wiele ważniejsza.

W Nowym Testamencie, zwłaszcza w Ewangelii Mateusza, ale masz to także gdzie indziej, spotykamy to słowo wypełnić. To jest do spełnienia. I zazwyczaj nie oznacza to połączenia jeden do jednego.

Prorok mówił o czymś, co ma nadejść, a w Nowym Testamencie znajduje się wypełnienie tej przepowiedni. Spełnienie często niesie ze sobą większe poczucie wypełnienia konkretnego pomysłu. To właśnie uczeni nazywają zmysłem pełność Pisma Świętego.

Najpełniejsze i najgłębsze znaczenie Pisma Świętego. Zmysł plenior. Podam wam jeden przykład, który znacie z Ewangelii Mateusza 2,15. On wstał, w nocy wziął Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu.

Jedyny raz, kiedy wiemy, że Jezus był w Egipcie, przynajmniej według tekstu biblijnego. Był małym dzieckiem i prawie mógł chodzić. I uciekli do Egiptu i tam pozostali, aż wam powiem, gdyż Herod będzie szukał dziecka, aby je zabić.

Wstał więc, w nocy wziął Dziecię i Jego Matkę i udali się do Egiptu. Pojechali drogą 95 i wybrali Via Maris, jak ją później nazywali Rzymianie. Prawdopodobnie spadł gdzieś do obszaru Delt.

Pozostał tam aż do śmierci Heroda. Teraz daty Heroda Wielkiego, 37 p.n.e. do 4 p.n.e. Przebywał tam aż do śmierci Heroda. Znacie oczywiście problem z kalendarzem pod względem dat narodzin Chrystusa.

Ale Herod umiera, a potem jest napisane w wersecie 15: Pozostał tam aż do śmierci Heroda i tak wypełniło się to, co Pan powiedział przez proroka, z Egiptu wezwałem mojego syna. Cytuje więc to, co czytałeś na piątkowy egzamin. Z Egiptu wezwałem syna mego.

Ozeasz 11.1 To ma się spełnić. Spełnia je w tym sensie lepszy sposób. Teraz Bóg ma dwóch synów.

Właściwie więcej niż dwa. Jesteśmy synami Boga. Jesteśmy teknią wy, dzieci Boże.

Synowie Boga. Pierworodnym synem Boga był Izrael. Podczas wyjścia z Egiptu wezwałem mojego syna.

Wyprowadził go z Egiptu. Izrael był pierworodnym synem Jahwe. Ale będzie miał drugiego syna, a znaczenie tego drugiego syna będzie o wiele większe i o wiele bardziej wpływowe niż jego wcześniejszego syna.

Aby więc wypełnić to znaczenie wyjścia z Egiptu, powołałem mojego syna w wydarzeniu Chrystusowym, wszystko zawinięte w Niego, który jest idealnym Izraelitą, jeśli tak wolicie. To On uosabia w ostatecznym rozrachunku, co to znaczy wyjść z Egiptu. Wyjątkowy Syn Boży.

Jego Syna, którego posłał na świat. Zatem jeśli myślicie, że wiecie, co to znaczy być synem powołanym z Egiptu, to nie widzieliście jeszcze niczego, dopóki nie zobaczyliście samego Syna Bożego. Wszystko, co ma związek z Jezusem, jest z samej natury sprawy ważniejsze.

Przeczytaj List do Hebrajczyków. Mamy lepszego arcykapłana. Mamy tu nowego Mojżesza.

Wszystko jest lepsze, bo typy i cienie już przeminęły, a nadeszło to, co prawdziwe. Dlatego jest lepiej. Jakie jest zatem najpełniejsze znaczenie? Sens jest obfity.

Cokolwiek to oznacza, wyjście z Egiptu jest wypełnieniem pełnym znaczenia. A w Jezusie zmysł jest pełny. Zatem szukaj tego pełnego znaczenia często w przyjściu Jezusa, gdzie poszerza to ideę i wypełnia ją pełnym znaczeniem.

Spodziewaj się także zaskakujących momentów podczas czytania proroków Starego Testamentu. Czasami w czasach Nowego Testamentu następuje nieoczekiwane wypełnienie tekstów Starego Testamentu. Część z nich dotyczy Królestwa Bożego.

Jezus mógł być królem żydowskim, ale nie w takim sensie, jakiego oczekiwali masy. Nie była to jego gra o władzę. A jednak królowanie Boga jest widoczne w Jego życiu.

Jeśli wypędzam złe duchy i czynię cuda, Królestwo Boże przyszło do was. Ta dynamiczna moc, panowanie i panowanie Boga. Czym jest Królestwo Boże? Gdziekolwiek Bóg przejmie kontrolę.

Królestwo Boże jest w tej sali, ponieważ w naszych sercach króluje i rządzi ktoś, czyjej woli staramy się być posłuszni. Król kogoś innego. Teraz On pośredniczy w królowaniu przez Chrystusa i Ducha Świętego w naszym dzisiejszym życiu.

Nie ma tam nikogo z Jego koroną, siedzącego na tronie. Ale my znamy królowanie i panowanie Boga. To duchowe panowanie, jak zdaje się sugerować Pismo Święte, ostatecznie doprowadzi do fizycznego, konkretnego panowania i panowania nad ziemią, gdzie urzeczywistnią się prawda, sprawiedliwość i pokój.

Gdzie wrogowie zostaną rzeczywiście zniszczeni, a Jego panowanie, Jego panowanie i Jego zwycięstwo zostaną doświadczone. Jest to raczej obraz starotestamentowej koncepcji boskiego królestwa.

W Jerozolimie byli królowie i Mesjasz miał być królem. Ale ostatecznie Bóg był królem. Istniał niebiański odpowiednik tego, co rozumiało się w świecie fizycznym.

Istniała niebiańska świątynia, ale była też ziemską świątynią. Zaskoczeniem Mesjasza było to, że przyszedł jako cierpiący sługa, aby umrzeć. Nie było wielu ludzi, którzy potrafiliby to połączyć.

Nie przyszedł jako działacz polityczny. I tak połączenie koncepcji Abed-Jahwe, sługi Pańskiego, powiedzmy z Izajasza 53, wraz z kilkoma innymi wątkami Starego Testamentu, nie zawsze jest tak jasne. Dobra.

Czy masz jakieś pytania dotyczące czegokolwiek, co powiedziałem w tej sekcji? Pozwólcie, że poczynię jeszcze kilka końcowych komentarzy na temat Księgi Jonasza, do których zajmę się szczególnie w przyszłym tygodniu. Mała księga Jonasza jest niestety pamiętana przez wiele osób, ponieważ potykają się o wielką rybę. Ta książka jest o wiele bardziej opowieścią o wielkim Bogu niż o dużej rybie.

Duża część teologizacji lub zrozumienia samej teologii dotyczy tego, kto jest Bogiem Izraela i jakie są Jego zainteresowania w świecie. Uczymy się pewnych rzeczy. Bardzo, bardzo ważne w tej książce.

Jedną z rzeczy, których się dowiadujemy, jest to, że w czasach Starego Testamentu istniała międzynarodowa miłość do Jahwe. W Izraelu było wielu ludzi, którzy mieli bardzo zaściankowe zrozumienie miłości Boga. Gdyby nie Księga Jonasza, nie byłoby nas dzisiaj tutaj.

Bóg ma owce poza swoją owczarnią. I udać się do pogańskiej, nieizraelskiej społeczności, która była wówczas superpotęgą patrolującą starożytny Bliski Wschód. Bóg ma w tej ziemi ludzi, którzy muszą poznać Jego miłość i współczucie.

Słowo gołąb, gołąb, w rzeczywistości oznacza Jonasz. Masz kilka wersji tego. Jonasz znajduje się w Księdze Ozeasza.

To hebrajskie słowo. Izrael jest jak głupi Jonasz. Gołąb.

Widzicie to w Nowym Testamencie. To forma zgrecka. Jonasz, Jonasz.

To samo słowo. Tradycyjnie księgę przypisywano Jonaszowi. W wersji 1.1 nazywany jest synem Amittai. I ostatnią rzeczą, którą chcę powiedzieć, jest to, że Biblia rzeczywiście identyfikuje miasto, z którego pochodzi Jonasz.

A to jest to miasto tutaj, w Galilei, zwane Gat-Hefer. I widać, że znajdowało się ono na tym samym terenie, na którym dorastał Jezus. Jezus dorastał w wielkim Z. Zebulun.

Zebulun. O synach Jakuba. Na terytorium Zebulona.

Zebulun jest oddalony o około pięć mil od Nazaretu. Gat-Hepher. Zatem ten prorok jest z Galilei.

Setki lat później z Galilei przybył kolejny prorok. Zatem w tym miejscu będziemy mówić o prorokach z północnego królestwa. Jonasz będzie pierwszym zagranicznym misjonarzem z północnego królestwa.

Porozmawiamy wtedy o Ozeaszu, który będzie pochodził z północnego królestwa i będzie przemawiał do mieszkańców północnego królestwa. A potem jeszcze jeden prorok, który służył w północnym królestwie. To był Amos.

Pochodził z Tekoa z południowego królestwa i musiał przekazać swoje przesłanie w północnym królestwie. OK, to tyle na dzisiaj. Zobaczmy się w piątek.

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja numer 7, Zasady hermeneutyki, część 3 i Wprowadzenie do Jonasza.